

Modlitwa polskiej dziewczynki – Władysław Bełza

Wiem ja, bo mi o tym,
Mama powiadała:
Żem dziecię tej ziemi,
Żem jest Polka mała.

I wiem, jak mi Polska,
Jest droga i miła,
Bom się w polskiej mowie,
Pacierza uczyła.

Bo mnie polskie niwy
Chlebem swym karmiły;
Bo mnie polskiej pieśni,
Skowronki uczyły.

Bo mnie tam na niebie,
Strzeże Matka Boska,
Ta polska królowa,
Nasza Częstochowska.

Bo przy Bożym tronie,
Polscy święci stoją,
I co dzień się modlą,
Za Ojczyznę moją.

Więc i ten paciorek,
Polskiego dziewczęcia,
Przyjm o wielki Boże,
W ojcowskie objęcia!

Bo on się z mej duszy,
Wyrywa jak łkanie:
„Ojczyznę kochaną,
Racz nam wrócić Panie!”